

65.

Kjøbenhavn, den 29de November 1890.

Af de Bemærkninger, som ledsage det Rigsdagen forelagte Udkast til Lov om Anlægget af en Frihavn, fremgaar det, at medens man agter at forbinde Frihavnen med Toldboden ved et Jærnbane Spor, har man af Hensyn til den dermed forbundne Udgift ikke foreslaaet Anlægget af dette Spors Fortsættelse langs Bolværterne i den gamle Havn til Jærnbanesporet i Havnegaden.

Følgen af denne Undlæelse vil være saa skæbnesvanger for de Pakhuse og Oplagspladser i den gamle Havn, som ere i undertegnedes Besiddelse, at vi ikke kunne undlade at henlede det ærede Udvalgs Opmærksomhed herpaa, saa meget mere som det i høj Grad vil forandre og forrykke de bestaaende Omsætningsforhold i ganske anden Retning end den, der har været tilfattet ved Anlægget af en Frihavn.

Hensigten med dennes Anlæg er jo, at skabe eller i hvert Fald give Afgang til en ny forøget Handelsomsætning, men væsentlig af anden Art end den, der allerede finder Sted i den gamle Havn, og ikke en Omslytning til Frihavnen af den allerede i den gamle Havn bestaaende — en Omslytning der ikke blot vilde berøre de i direkte Forhold til Omsætningen staaende Pakhuse, Pladser og Bolværter, men tillige de mange i Forbindelse med disse staaende Virksomheder, eller med andre Ord flytte den Del af Hovedstaden, som nu lever af og ved Ind- og Udførsler ud til Frihavnen.

Det er indlysende, at naar Jærnbanesporet standser ved Toldboden, da vil hele den Række af Pakhuse med tilstødende Oplagspladser og Bolværter, som ligge imellem denne og Nyhavn, hvor nu den langt overvejende Del af Hovedstadens Vareførsel sker, umuligt kunne bestaa i Konkurrencen med de tilsvarende Anlæg i Frihavnen, aldeles bortset fra den Begunstigelse i Retning af Skattefrihed, som der i Lovudkastet er tilfattet disse sidste. Saa længe alle Pakhuse i Byen ere undergivne de samme Vilkaar, da er det vel en Gæne, at al Vareførsel imellem Havnen og Jærnbanen maa gaa for sig ved Hjælp af et Utal af Vogne, men der sker dog ikke den ene nogen Uret paa den andens Beføstning; dette vil derimod blive Tilfældet i høj Grad, naar de ved Statens Foranstaltning ved Frihavnen anlagte Pakhuse sættes i Forbindelse med Jærnbanen, medens vore Pakhuse afstæres fra en saadan Forbindelse og skulle fortsætte al Vareførsel ved Hjælp af Heste og Vogne.

Naar det i Bemærkningen til Lovudkastet siges, at Beføstningen ved Anlægget af en Havnebane vilde udgøre 1,700,000 Kr., da kunne vi kun tænke os, at man er naaet op til en saa høj Sum, fordi man har villet forbinde den nuværende Havnebane ved en Bro over Nyhavn med en Bane, der fortsættes paa den nordlige Side af Nyhavn langs Bolværterne til den projekterede Bane over Toldboden; men dette er ikke nogen absolut Nødvendighed; Banen over Nyhavn vil, i det mindste for lang Tid, godt kunne undværes, og den til sammes Anlæg kalkulerede Sum, saa vel som det ikke ubetydelige Beløb til Ekspropriation, som dennes Anlæg nødvendigvis vilde medføre, kunde spares.

Ved at fortsætte det paatænkte Spor over Toldbodens Terræn langs Bolværterne ud for Gule og Blaa Pakhuses, samt Larjens Plads, og saa snart den fornødne Opfyldning udfør Korntørringsmagasinet havde fundet Sted, forbi dette til St. Anna Plads og Kvæsthusbroen, vilde man fra disse, den nuværende Vareførsels Hovedcentrer tilbejbringe en Forbindelse med Jærnbanen imod Nord, medens den nuværende Havnebane fra Nyhavn til Gasværkshavnen danne Forbindelse imod Syd, og Beføstningen ved dette af os foreslaaede Anlæg vil blive saa forvindende, saavel i Forhold til den, som Frihavnsanlægget